

РЕШЕНИЕ

№ 27731

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3177** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 вр. чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Л. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., чрез адв. К. Д., САК, срещу решение № УПП-509/09.07.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), постановено на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ, с което молбата на жалбоподателя от 07.07.2025 г. за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорения акт поради съществено процесуално нарушение при провеждане на интервюто – проведено с преводач на диалект курманджи, при положение че жалбоподателят владеел единствено диалект сорани; незаконосъобразно приложено ускорено производство; материална незаконосъобразност поради непреценени предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ с оглед влошената обстановка на сигурност в Иракски К..

Представени са писмени доказателства за актуалната военнополитическа обстановка в региона, вкл. официални справки на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ (вх. № МД-02-100/12.03.2026 г. и вх. № МД-02-192/15.05.2026 г.) и публикации в медии.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ-МС, в писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна.

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, при спазване на срока по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, поради което е допустима за разглеждане по същество.

На 07.07.2025 г. жалбоподателят е подал молба за международна закрила, регистрирана с вх. №

544 при ТЦ – Пъстрогор. Личните му данни са установени по реда на чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ поради непредставяне на документ за самоличност. На 08.07.2025 г. е проведено интервю с жалбоподателя, в което същият е заявил, че е напуснал И. легално на 16.06.2025 г. с автобус за Т., откъдето пет дни по-късно е преминал нелегално българската граница, скрит в камион, заедно с група от шестнадесет лица. Заявил е, че не е арестуван и не е осъждан, не е членувал в политическа партия или организация, не е получавал заплахи и не е бил обект на насилие. Като причина за напускането на държавата си по произход е посочил липсата на работа и на достатъчен доход, като крайна точка на пътуването си е посочил Г..

Въз основа на тези данни и на приложена справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно И. (вх. № МД-02-225/25.04.2025 г.) административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗУБ, и е постановил обжалваното решение, с което молбата е отхвърлена като явно неоснователна на основание чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ.

В хода на съдебното производство са представени допълнителни писмени доказателства, вкл. актуални справки на ДАБ от 12.03.2026 г. и 15.05.2026 г. относно обстановката в Иракски К., документиращи зачестили атаки с дроне и ракети от И. и свързани с него формирования, насочени основно срещу американско военно присъствие (предимно в обл. Е.) и срещу бази на ирански кюрдски опозиционни групировки.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по см. на чл. 70, ал. 1 ЗУБ, в предвидената писмена форма, съдържа фактически и правни мотиви и е постановен в срока по цитираната разпоредба. Съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се установяват.

Възражението за проведено интервю на неразбираем за жалбоподателя диалект не намира опора в доказателствата по делото. Обстоятелството, че сорани и курманджи са отделни диалектни форми на кюрдския език, само по себе си не установява, че конкретно проведеният превод е бил неразбираем за жалбоподателя или е довел до различно по съдържание възпроизвеждане на изявленията му. Съгласно чл. 63а, ал. 9 ЗУБ протоколът от интервюто се прочита на интервюируания, който има право да коментира точността на превода преди да го подпише заедно с преводача и интервюиращия орган – в случая жалбоподателят е подписал протокола без възражения по проведения превод. Позоваването на решение на Съда на ЕС по дело С-517/17 (А.) е неотносимо, тъй като предметът на посоченото решение е пропускът да се проведе лично интервю в производство по недопустимост, а не твърдян дефект в конкретен диалект на превода. При липса на конкретни данни за засягане на съществото на защитата на жалбоподателя възражението е неоснователно.

Неоснователно е и възражението за незаконосъобразност на приложеното ускорено производство. Съгласно чл. 71, ал. 1 и 2 ЗУБ ускорено производство не се провежда единствено спрямо непридружени малолетни/непълнолетни чужденци и спрямо ползващи се от временна закрила – хипотези, неотносими към жалбоподателя, който е бил пълнолетен към датата на регистрацията. Основанието по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ е обвързано със съдържанието на изявленията на кандидата, а не с етническата му принадлежност, поради което общото твърдение за незаконосъобразност на ускорената процедура спрямо кюрди не намира опора в закона. В този смисъл е и практиката на Съда на ЕС по дело С-718/24 (А., решение от 05.02.2026 г.), съгласно която отхвърлянето на молба като явно неоснователна е допустимо само на основанията, изчерпателно посочени в чл. 32 вр. чл. 31, § 8 от Директива 2013/32/ЕС, транспонирани в чл. 13, ал. 1 ЗУБ – какъвто е и настоящият случай.

По съществото на спора съдът намира, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 ЗУБ. От изявленията на жалбоподателя в проведеното интервю се установява, че напускането на държавата му по произход е мотивирано изцяло от липса на работа и доходи, а не от опасения от преследване, свързани с раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Съгласно § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, лице, напускащо държавата си по произход единствено по икономически съображения, е икономически мигрант, а не бежанец. Установеният фактически профил на жалбоподателя изцяло съответства на тази хипотеза.

Не са налице основания и за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Съгласно практиката на Съда на ЕС по дело C-465/07 (Е.) и дело C-285/12 (Diakité), степента на безогледно насилие се преценява по т.нар. „плъзгаща скала“ – колкото по-висока е степента на безогледно насилие, толкова по-ниска е необходимата степен на индивидуализация на риска, а в изключителни случаи насилието може да достигне ниво, при което всяко цивилно лице е изложено на реална опасност единствено поради присъствието си на съответната територия. Съгласно дело C-901/19 (CF и DN) преценката е комплексна – количествена и качествена, и включва географския обхват на насилието, интензитета и продължителността на въоръжените действия, броя жертви и метода на водене на конфликта, без чисто числов критерий да е сам по себе си решаващ.

От представените, включително от самия жалбоподател, официални справки на ДАБ се установява, че засилените въоръжени действия в Иракски К. през 2026 г. са насочени основно срещу американско военно присъствие (предимно в обл. Е.) и срещу бази на ирански кюрдски опозиционни формирания в планинските райони, а не безогледно срещу цивилното население. Според представените статистически данни за периода 28.02.–20.04.2026 г. обл. С. и Х., от която произхожда жалбоподателят, е засегната съществено по-слабо (235 от общо 809 атаки, 3 от общо 20 загинали) в сравнение с обл. Е., където е концентрирана половината от жертвите в региона. Официалните справки характеризират Иракски К. като относително по-безопасна среда в сравнение с останалата част на И.. Жалбоподателят не сочи и не се установяват лични, индивидуализиращи го обстоятелства – принадлежност към опозиционна групировка, връзка с чуждо военно присъствие или с конкретно засегнати обекти, които по силата на цитираната „плъзгаща скала“ да понижат необходимата степен на общо насилие. При това положение установената по делото обстановка, макар да сочи реална и ескалираща заплаха от въоръжени действия в частта на И., не покрива прага на безогледно насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ по отношение на жалбоподателя.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 85 ЗУБ, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на Х. Л. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение № УПП-509/09.07.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване

